

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrivm Miracvlorvm Et Historiarvm Memorabilivm Lib. XII

Caesarius <Heisterbacensis>

Antverpiae, 1605

De mercatore, cui meretrix vendidit brachium S. Ioannis Baptistae, cap.
53.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13177

504 DE DIVERSIS VISIONIBVS

altari meo, leuansque pedem, tam validè trusit eum in ventre, vt tam ex terrore increpationis, quam ex dolore tusionis euigilaret. Ab illa hora cœpit infirmari, & paulatim intumescere ventre hydropicu fieri, sicque vadens, donec inualecente morbo moreretur: & si vis scire, Ioannes est nomen eius, fortè et hoc ipso sanctus ampliùs turbabatur, quòd ipsa nominis eius æquiocatio, nil reuerentiæ cordi eius impresserat circa ipsum. APOLLONIVS: Cùm maior sit perfectio patriæ quam via, quid est, quòd sancti tantè durè suas injurias vindicant? CÆSARIVS: Voluntas comprehensorum sic diuinæ voluntati vnita est, vt non possint aliud velle, nisi quod illum nouerint velle. Viatores verò pro inimicis tenentur orare, illique diuinæ iustitiæ consentire. Mercurius martyr, Iulianum, iam cum Christo regnans, occidit, qui in via fortè pro occisoribus suis Christum exorauit. APOLLONIVS: Placet quòd dicis: sed quid est quæso quòd sanctus Baptista, quo nullus maior est inter natos mulierum, dicente id Domino nostro Iesu Christo, tanta ludibria passus est in morte, vt consilio adultere, ad petitionem saltatricis occideretur? CÆSARIVS: Vt nullius iusti mors abhorreretur: adhuc enim idem maximus Prophetarum in suis reliquijs ludibria experitur.

*Amphil.
in vitas.
Basili.
Mat. 11.
Mat. 14.*

CAPVT LIII.

*idem S.
in suis reliquijs
cõsumelia
affectus.*

NON est diu, quòd quidam mercator terra nostræ mare transiens, cùm brachium sancti Ioannis Baptistæ in eius hospitali vidisset, & desiderasset, intelligens custodem reliquiarum quandam pro cari feminam, sciensque nil esse, quod mulieres huiusmodi à viris nequât extorquere, accersens illam ait: Si feceris me habere reliquias sancti Ioannis Baptistæ, quæ sunt penes custodiam amasii tui, centum quadraginta libras argenti tibi tradam. Illa oblatam pecuniam sitiens, hospitalario consensum præbere recusauit, donec sacrum brachium obtineret: quod statim negotiatori tradidit, & prædictum pondus argenti recepit. Cernis quantum ludibrium? sicut olim

caput

caput sancti Ioannis ab Herode pro mercede saltationis traditum est lascivæ puellæ, & ab illa datum matri adulteræ; ita hoc tempore brachium eiusdem datum est pro munere fornicationis ab hospitalario, non minus Herode malo, turpi feminæ, & ab illa venditum mercatori. Quod ille non terræ, sicut Herodias, sed purpura inuoluens, ad ultimum terræ penè fugit, & ad civitatem Gruningen, quæ sita est in introitu Frisix peruenit, domum in ea comparavit, & in quadam eius columna brachium occultans, valde ditescere cœpit. Die quadam sedente eo in taberna, cum ei quidam diceret: Ecce civitas concrematur, & iam incendium appropinquat domui tuæ. Ille respondit: Domui meæ non timeo, bonum ibi reliqui custodem, surrexit tamen, & domum intrauit, in qua dum columnam immotam considerasset, ad tabernam redijt, mirabilibus cunctis, quamnam esset causa tantæ securitatis. Interrogatus de custode domus suæ, cum per ambages respondisset, & hoc ipsum concivis notare intellexisset, timens, ne fortè sibi vim inferrent, brachium extrahens, cuidam inclusæ custodiendum commisit, quæ secretum celare nesciens, cuidam depositum prodidit & ille civibus: qui statim reliquias tollentes, & ad Ecclesiam deportantes, depositori cum lacrymis sua repenti, durius responderunt: quem cum interrogassent, cuius sancti essent reliquias, se nomen nescire dixit, nolens eis illas prodere: ex dolore tamè civitatem deferens, & pauperiem incurrens, non multo post infirmatus est gravissimè, qui cum mori timeret, cuius essent reliquias, & quomodo illas obtinisset, confessori suo patefecit: quod ubi compertum est civibus, thecam argenteam & deauratam, gemmisque pretiosis ornatam, ad similitudinem brachij fecerunt, in ea reliquias reponentes. Ego ante biennium, idem brachium vidi, & est pelle & carne vestitum: Vidi ibi & crucem parvam auream, reliquiis refertam Frederici Imperatoris, quæ prædicto homini cum brachio data fuerat. APOLLONIVS: Cum sancto Ioanne, sanctorum nemo credatur esse maior, quid est quod nullum signum legitur.

Mat. 14.

Miraculo
reliquiarum
S. Ioannis
Baptistæ.

legitur fecisse in vita sua? CAESARIVS: Vt Dominus ostenderet sanctitatem non consistere in signis, sed in bona vita: post mortem enim signis claruit innumerabilibus & magnis. Prædicti verò ciues, reliquias sancti Ioannis timentes, retro altare fecerunt domunculam ex tabulis satis firmam, in cuius cacumine, noctibus sacerdotem dormire fecerunt; sub quo prima nocte sic domus conquassata est, vt non paruum ei horrorem incuteret: secunda verò nocte, dormiētē excussit, in pavementum illum projiciens: cumq; vnus ex potentibus de ciuitate infirmaretur, & Theodericus Ecclesiæ illius sacerdos ab illo rogatus, brachium in domum eius detulisset, ac denudasset, tam brachium quàm purpuram, cui fuerat inuolutum, reperit recenti sanguine infectum. Hæc mihi ore suo retulit. Sacerdos ab eodem brachio modicum carnis præcidens, cum illam in manu occultè deferreret, tantum sensit ardorem ex ea, ac si ignitum carbonem portaret. Multa siquidem signa ac sanitates per eadem reliquias in illa fiunt ciuitate meritis S. Ioannis Baptistæ.

CAPVT LIV.

EST apud nos dens molaris & magnus eiusdem Præcursoris, tria habens cornua, qui qualiter ad nos deuenit, & quid per illum apud nos operatus sit Dominus, tibi recitabo. Cum vastata fuisset ciuitas Constantinopolitana à cruce signatis, & diuersa diuersa diripuissent, Henricus miles de Vlme, inter reliquias pretiosissimas, etiam iam dictum dentem S. Ioannis tulit de ecclesia sanctæ Sophiæ; quem reparians in tantum dilexit, vt in castro suo oratorium edificaret, ibi eum condere volens in altari: quod ei germana eius, magistra in insula sancti Nicolai, propter affectum quem habuit, & habet erga domum nostram, dissuasit, sed tunc persuadere non potuit: qui post breue tempus à Wenero de Bonlant captus, spe orationum nostrarum iussit eum nobis transmitti. Interim cuidam sororum, prædicti cœnobij, in somnis ostensum est, quod quâ citò Deus veniret ad locum nostrum,